

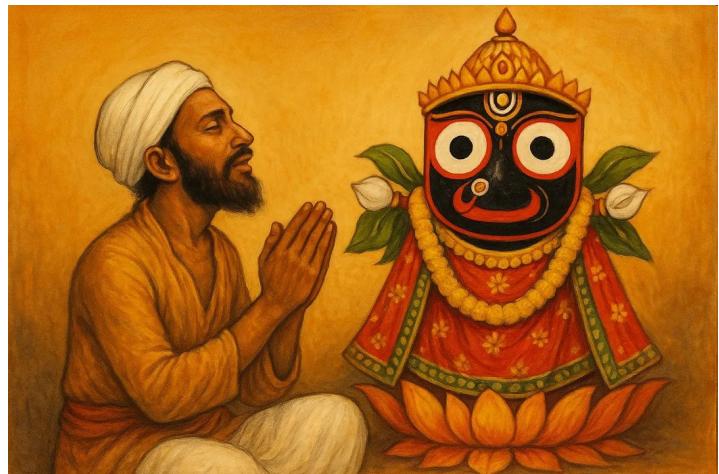
ବାହୁଡ଼ା ବା ଦକ୍ଷିଣାଭିମୁଖୀ ଯାତ୍ରା

ଶ୍ରୀବିଶ୍ୱମହାକର ଫେରତା ରଥଯାତ୍ରୀ
ବାହୁଡ଼ା ବା ଦଶିଶାରିମୁଖୀ ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଏ ।
ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣର ଉଚ୍ଚ ଖେଳରେ ଲେନ୍ଦର ଅଛି ।
ଆପଣୀ, ନବମ ଦିବସରେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ
ରଥରେ ଅଧିକିତ କରାଇବେ । ତାପ ଦିନ
ପ୍ରତି କାଳ ଅନ୍ୟତ୍ବ ସ୍ଥର୍ଦ୍ଧିବାନ ଥିବେ ।
ସେବିନ ବିଶ୍ୱକର ପାଳିତ ଦଶିଶାରିମୁଖୀ ଯାତ୍ରା
ଅନ୍ତରେ ଦୂର୍ଜ୍ଞ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ତାଙ୍କ ତିଳାନ୍ତି
ଅଙ୍ଗ ବୁଝେ ଧାରାଯାଇଛି । ଏଥମଧ୍ୟ ରୁ
ରଥଯାତ୍ରା ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ, ଗୃହିନୀ ମଧ୍ୟରେ
ବାପ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବକ
ଶ୍ରମନିକୁ ବାହୁଡ଼ା କରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁଳ୍ୟ
ଅଙ୍ଗ । ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁଖରେ ରଥଯାତ୍ରା
ସମୟରେ ପ୍ରଭୁମାନେ ଉତ୍ତରାତିଶୀଳ
ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ମେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ
କଲେ ଯେଉଁ ଫଳ ମିଳେ, ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରାରେ
ଦଶିଶାରିମୁଖ ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା କେଲେ
ଠାକୁରାମାନ୍ଦୁ ଦର୍ଶନ କଲେ କିମ୍ବା ସେହିପରି
ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଏପରିକି ଭକ୍ତମାନେ ଏହି
ପୂର୍ବର ଦର୍ଶନରେ ଅଶ୍ରୁମେଧ ଯଜର ଫଳ ଲାଭ
କରି ଅନ୍ତକାଳରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ବୋଲି ଦିଶ୍ୟାସ କରାଯାଏ । ନବମା ଦିନ
ବାତିରେ କଢ଼ିବୁଥାର, ପରିଷ୍ଠା ଆଳାକ୍ତି ସରିବା
ପରେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ୱମହାନାନ୍ଦ ଶ୍ରୀମଧ୍ୟାରେ ମହାଶ୍ରୀ

ପକାଇ ପୁଷ୍ଟାଳକମାନେ ଗମ୍ଭୀରାବୁ ବାହାରି
ଥିଲାଥିବୁ । ଏହା ପରେ ଦଳତାପତିମାନେ
ଠାରୁଚାମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁପ୍ରସେବା କରିବା
ସହିତ କୌଣସି ପୁଷ୍ଟାଳକମାନେ ସିଂହାଲକୁ
ଲାଗାଇ ଚରିତାମ ବାହାରିଥାନ୍ତି । ଗାସର ଦାସ
ମଠ ଦେଇଥିବା ଶୁଣୁ ସଜ୍ଜ ଦକ୍ଷତା
ସେବକମାନେ ଠାରୁଚାମାନଙ୍କୁ ଲାଗି
କଲାଇଥାନ୍ତି । ବାହୁଡ଼ା ଯାଇଁ ଦିନ ସାକାଶ
ସମୟରେ ମେଳାଇ ଆବଶ୍ଯିକ, ଅବକାଶ ଉପ୍ରାଦ୍ୟି
ନାହିଁ ଭିତରଛ ମହାପାତ୍ର ଓ ପାକିଆନ
ପୁଷ୍ଟାଳକମାନେ ବଢ଼ାଇବା ପରେ ଗୋପଳ
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଦେଇଥିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବପାତ୍ର
ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ସେବକାମକୁ ସାହ୍ୟରେ
ପୂଜା ସାଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପରେ
ଦଳତାପତିମାନେ ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରାହାନଙ୍କର
ସେନାପତି ଲାଗି (ଗୁପ୍ତ ନାତି) କରିଥାନ୍ତି ।
ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ କେଷ ହେବାପରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀତ୍ରିଭୁବନ
ଦିନ ପରି ପୂଜାପଞ୍ଚ, ପତିମହାପାତ୍ର ଓ
ମୁଦ୍ରିଷତ ସେବକଙ୍କାରୀ ତିନିବାଢ଼ରେ
ମେଳାଲ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରିଷତ
ତେଜିଲାଙ୍କି ଓ ପୁଷ୍ଟାଳକୁ ନାତି ସମାପନ କରିବା
ପରେ ଦିନେ କାହାଲୀ ବାଜେ ଓ
ଠାରୁଚାମାନଙ୍କର ବାହୁଡ଼ା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ବନ୍ଧାନେ ଜଗମୋହନ

ଦୁଆର ପାଶେ ପହଞ୍ଚିବା କଣି କାନ୍ଧ ଦାବା
ମଠ ପ୍ରଦର ଗାହିଯା ଶ୍ଵାମିଷକରେ ଲାଗି
କରାଯିବା ସହିତ, ପଢ଼ି ମହାପାତ୍ର ପ୍ରାସାଦ
ଲାଗି, ବିବାହମଳୀ, କର୍ଣ୍ଣିତ ଆଳାଟି, ସାତବଜା
, ସଞ୍ଜ କାହାକି ଓ ଘସା, ବିଦ୍ରିଆ ମଶେହି
କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ପୁଷ୍କାଳକ
ମହାଜନମାନେ ହୁଳି ଲାଗି ବଢ଼ିଥାଏନ୍ତି । ଏହି
ମାତ୍ର ପରେ ଠାକୁରାମାନ ଧାତି ପର୍ବତୀରେ
ସ୍ଵ ସ୍ଵ ରଥକୁ ବିଜେ କରିଥାଏନ୍ତି । ସମ୍ପଦ ବିଶ୍ଵର
ପଦ୍ମସିଂହ ବିଜେ ହୋଇ ଥାରୁଛୁ ଫେବାରେ
ରୁହା କର୍ମ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଠାକୁରମାନଙ୍କ ବାହୁଡ଼ା
ପଦ୍ମସିଂହ ରଥଶୋ ସମୟରେ ଭେଦଭାବୀ ପଢ଼ି
ତଳିକା ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।
୧.ଗୋପାନାଥ ପୂର୍ବପାତ୍ର, ୨.ଗୁଣ୍ଠାବୟର
ମୁକ୍ତ ମଣ୍ଡପ, ୩. ଗୋପାଳ ପାଠୀ ମଠ, ୪.
ଶ୍ରୀରାମ ଦାବ ମଠ, ୫.ସରକାର (ଗୟର
ଦାସ), ୬. ଡେଣ୍ଟିଆ ମଠ, ୭.ଜଗନ୍ନାଥ କଲୁର,
୮.ଜଗନ୍ମାତା ମଠ, ୯.ଉତ୍ତର ପାତ୍ର ମଠ, ୧୦.
୧୦.ସଂକ୍ଷାତି ମଠ, ୧୧.ରାଧା ମଲ୍ଲଭୂ,
୧୨.ବିଶ୍ୱିଜି ଜାଗା, ୧୩.ଜହୁାୟାମା,
୧୪.ଲୋକନି ବାହୁ, ୧୫.ମାଳି ଜେଗା,
୧୬.(କ) ବିମବା ବାହୁ (୫) ସୁନ୍ଦର
କୌରାଙ୍ଗ ମଠ ୧୭. ଭାରତ କୋଠା,
୧୮.ଜଗନ୍ନାଥ ମିଶ୍ର, ୧୯.ନିତି ଆଖେବା
୨୦.ମଞ୍ଜୁଳ କୋଠା
ମଠ ପରିସର,
କେନ୍ଦ୍ରରେ କୋଠା
୨୧. ନାଲାମଣିଶ
ମହାପାତ୍ର, ୨୨.
୨୨. ମିଟିତ କୋଠା
୨୩. ଶାଶାମ ଦା

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ଉକ୍ତ ସାଲବେଗ

ଶ୍ରୀ କଗନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରାରେ ନାନା ଅଳୋକିକ
ଘରଶାଳାମ ସ୍ଥିବାର ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ଉଚ୍ଚର
ମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚରାମ କଲାମ
ଦସ୍ତଖ ବାଳି ରଥରେ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ତ କେତେବେଳେ
ବାଜାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନେଶ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ କଗନାଥ ଦାସ୍ତଖ
ବନ୍ଧାଶଳାଗୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତ କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚର
ଗୋକୁ ଦୂର ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅର୍ପି ସୁନାଥାଳିର ଦିବ୍ୟାନ୍ତି
ବଢ଼ିଲ ଦେବତାଙ୍କ ଭକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ମହାତ୍ମାଙ୍କ ହାତୁରୁ, ଦୂରରେ
ଆଥ ଉଚ୍ଚ ଦାସିଥା ବାତରାର ନନ୍ଦିଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି
ନିଜର ମହାବାହୁ ବଡ଼ାଇ । ଗାତ୍ରୋବିନି ଶୁଣିବା ପାଇଁ
ସୁଦୂର ପଲ୍ଲୀରେ ବାଲଶର ଗୋଲିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ
ଗାତ୍ରୋବିନି ବୋଲୁଥିବା ନୁହାର ବାଇଶର କିଆଗାରେ
ହାଜର ହୋଇଛନ୍ତି । ଗର୍ବର ଗର୍ବ ରୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କେତେବେଳେ
ଅଚି ରହିଛନ୍ତି ତ ରଥ ଉପରେ । କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ
ହାତର ସଞ୍ଚ ପାଇଁ ମାନ ଭାଇଛନ୍ତି ମାନବାଦିବି । ମଧ୍ୟପୂର୍ବକୁ

ମହାନ ଲାଗା କୁଟ୍ଟିବା ସାଧାରଣ ମାନବ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ଭବ ।
ସେ ଭାବକୁ ନିକଟ , ଅଭାବକୁ ଦୂର । ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି
ଜାଣିଛି ସେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ପାଇଛି । ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଯେହିଁ
ଦୂରରେ ଦେଖୁଥିବା ଚାହିଁ ସେ ସେହି ଦୂରରେ ଦେଖୁବାକୁ
ପାଇଛି । ସିଏ ପରା ଜଗତବାନାଥ ଜନମୁଖ ଏହା ନ କହନ୍ତେ
ବା କିପରି ? ତାଙ୍କୁ ରଜ ସାଲଦେଖ । ମାତା ତାଙ୍କର ହିୟ
ମମଣା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯିତା ଥିଲେ ମୋଳକ ସୁବେଦର
ଲାଲଦେଶ । ସାଲଦେଖ ସୁଲକ୍ଷଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକବାର ଭାଷଣ
ଭାବରେ ଶତକ ଓ ପାଇଁଦି ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେ ଅସଧ
ଲଗାଇଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ଉପରଶି ହୋଇ ନାହିଁ । ନିଜ ମା'ଙ୍କ
ପରାମର୍ଶକୁଣ୍ଡ ମୃଦୁବାନ ଦିବାକାର ଉପାସନା କରି ବାହ୍ୟମୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରୁଣାରୁ ମୃଦୁମୁଖରୁ ରଖି
ପାଇଥାବା ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ଜାନିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମର
ସମର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ସମ୍ମାନ ଜାନିଯାପନ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର
କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଆସି

କରୁଣ ସ୍ଵରେ ମନର ଆବେଦନ ପଥରେ ଗାଇଲେ-
‘ଜଳବୁଝ ହେ ଗୋଧାର୍’
ଦୁଇ ଶ୍ରୀରାତନ ଦିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ଗଠ ନାହିଁ ।
ଦେଖି ବର୍ଷ ବାହୁଦା ଯାଉରେ ଶୁଣିବିଳା ପଥରେ
ଶ୍ରୀରାତନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ରଥ ବଢ଼ାଇଗେ ବଳଗଣ୍ଡି
ନିକଟରେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଲାଗି ଅଛେ ହେଉଥିଲା । ଉଚ୍ଚ
ପାଳବେଶ ଶ୍ରୀରାତନରେ ପଦାର୍ଥ ଦେଖିଯାଇରେ ନନ୍ଦିଯାପାଶରେ
ଶ୍ରୀରାତନଙ୍କ ଦୂରଶିଳ କରିବା ପରେ ନନ୍ଦିଯା କଳ ଗଢ଼ି
କଲିମିଲା ଶ୍ରୀରାତନ ଅଭିମୁଖେ । ସାଲବେଶ ନିକକୁ ଧର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ମିତ ପଣ୍ଡ ସଙ୍ଗ ଦେଖିନାମାରୁ ବଢ଼ାଇଗଲ ଫେରିଲାରେ
(ଯେହିଁଠାରେ ନନ୍ଦିଯାପାଶ ଶ୍ରୀକନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦର୍ଶନ
ଦେଇଥିଲେ) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅରଶିଳ ଜାଗନ୍ନାଥ ଅନ୍ତିକ୍ଷତି କରିଥିଲେ
। ପାଞ୍ଚର ପରାକର ଗନନ ପଥ ଦେଖିଯାଇରେ ତତକାଳିନ
ପାଞ୍ଚକ ନିର୍ଦ୍ଦଶରେ ଗାଲ୍ପ ସମାଧ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।
ଦେଖିଯାଇରେ ସାଲବେଶଙ୍କ ସମାଧ ପାଠ ଅବସ୍ଥିତ ।

ବନ୍ଧୁରୀର ବଦ୍ଧିମାତ୍ର ଧାରଣରେ ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତରୀ
ହୁଁ । କିନ୍ତୁ ମାପକୁ ଛାଡ଼ି ସୋଠରେ
ପ୍ରାୟରଙ୍ଗ ବରଫ ଦେଖିବାକୁ ମଳିଆଏ ।
ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରେୟେ ଜାବ କିମ୍ବା
କୋଣ୍ଟର ବନ୍ଧୁର ନିଷ୍ଠା ପ୍ରିନ୍ଟରେ ଥାଏ ।
ଏପରି ପରିଚିତରେ ଯଦି ସୋଠରେ ଶଙ୍ଖ
ଫୁଲାଯାଏ, ତେବେ ଏହାର ଶରୀର ପରିଚକ୍ରି
ଧାରୁ ଦେଇ ପ୍ରତିଧରି ସୃଜି କରିବ । ଏହି
ଜାରଣୀ ବରଫ ପାଟିବା କିମ୍ବା ବରଫ ଏ
ହେବାର ସ୍ଥାବକାନା ରହିପାରେ । ଏଥୁ ସମ୍ଭାବ
ଦେଖିବାକମାନେ କହିଛି ଯେ, ଏକ ନିର୍ଭିତ୍ତ
ଉଚ୍ଚମଳ ହେବାର ଆଶକା ବଢ଼ିଯାଏ ।

ସାମବ୍ରଦ୍ଧ

ମାରଦା
ଜଗନ୍ନାଥ
ମନ୍ଦିର

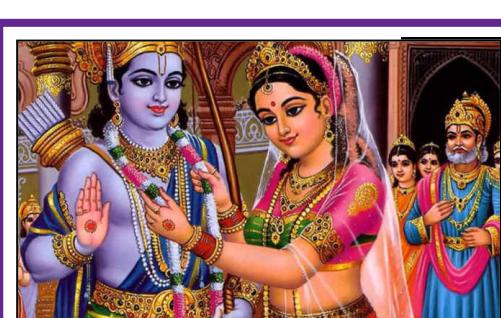
ଖୋଲା ଜାଗାରେ ଲୋକନାଥଙ୍କ
ଦିଗ୍ନତ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ 'ଖରାଖୁଆ
ଲୋକନାଥ' ବୋଲି ସ୍ମାନୀୟ

ଆଠର୍ତ୍ତ ଭାଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଥୁରା ଗାଁର କିଶୋଶାମାନେ
ଦୂରମାସ କାଳ ଦିନରାତି ପରିଶ୍ରମ କରି ମାରଦା
ଜଗନ୍ମଥ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ମନ୍ଦିରଟି କୁଣ୍ଡା
ପଥରରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିରଟି ବିମାନ ୩
ଜଗମୋହନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିବା । ବିମାନ ୩
ଜଗମୋହନର ଦେଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନେ ୩୪
ଫୁଟ, ୩୪ ଫୁଟ ଏବଂ ୨୨ ଫୁଟ ଓ ୨୪ ଫୁଟ ।
ଏକ ବଢ଼ ପଥର ଚରତରା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ସମ୍ପତ୍ତି
ମନ୍ଦିରରେ କୌଣ୍ସି ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନେ ୩୪ ଫୁଟ
ଓ ୩୪ ଫୁଟ । ପୂରା ଜଗନ୍ମଥ ମନ୍ଦିର କବାଟ
ପରି ଧାରେ ମୟ ଏକ ବଢ଼ କାଳ କବାଟ ରହିଛି ।

ନୂତିହ, ବରାହଙ୍କ ପଥର ମୂର୍ଖ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବତା ରୂପେ ଶୋଭା
ପାଏନ୍ତି। ଦେଉଛନ୍ତି ଉପର ଭାଗ (ମଧ୍ୟ ବା ଚାନ୍ଦି) ଗରୁଡ଼ଙ୍କ ମୂର୍ଖ, ଆମଳକ, ଖୁପିତ, କଳଶ ସବ୍ ନାଲାଟକୁ
ଦ୍ୱାରା ବିମଣିଷି। ବିମାନ ବା ଦେଉଳ ମଧ୍ୟରେ
ଥିବା ଗନ୍ଧିଶ୍ଵରାହାନନ୍ଦି ପଥରରେ ତିଆରି।
ଗନ୍ଧିଶ୍ଵରାହାନନ୍ଦ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ତିନୋଟି
ପଥର ଚକ (ପିଣ୍ଡ) ଉପରେ
ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵରାହାନନ୍ଦ ଉପରିଷ ହୋଇ ପୂର୍ବା
ପାଥୟଲେ । ୧୩ାଳା ଖ୍ରୀ.ଅ. ମେ
ମାସରେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵରାହାନନ୍ଦ ପ୍ରାକ୍ତୁ ନେବ୍ଯିବା
ପରାଠା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି ତିନୋଟି ଚକ ପଥର

ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି । ଜଗମୋହନର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଗୁଡ଼
ପ୍ରମ୍ପ ରହିଛି ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ଫ୍ରେଂଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ
ପୂର୍ବବିଧୁ ଥଥୀ ଭର୍ତ୍ତାନାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପର
କୋଣକୁ ଏକ ଗାରାର କୁଆଁ ଖୋକା
ଯାଇଥିଲା । ତାହା ଏବେ ଅକ୍ଷତ
ଅକ୍ଷତାରେ ରହିଛି । କୃତ୍ୟ ପାଖ ଏକ
ଛୋଟ ମିଳିରେ ଗାମାର୍କ ହୁମ୍ମାନ
ପୂଜିତ ହେଉଥିଲା । ଦଶିଶ ଦ୍ୱାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଶିବଳିଙ୍ଗ ଏବଂ ଚକ୍ର
ପୂଜା ପାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁସଲମାନ
ମାଙ୍କ ଆନିମାଣ ଜନାଥାଙ୍କ ରହ୍ୟ କରିବା

ହୋଇଥିଲା । ପରିଖାର ଗରାଗତ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୧୦ ପୁଅ ।
ବର୍ଦ୍ଧନା ପରିଖାରିଟି ବହୁ ଅଂଶ ମାଟିରେ ପୋଡ଼ି
ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ କେବୋଳାଶେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚପୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଶି ରହିବା ଦେଖାଯାଏ । ଠିକ୍ ଶ୍ଵାସେକ୍ତ ଜଳ ମାରବା
ମନିର ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀକୋଳନାଥ ଓ ବିମାଳାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ
ଅଛି । ଖୋଲା ଜାଗରେ ଲୋକନାଥଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଥବାରୁ
ଏହାକୁ ‘ଶର୍ଣ୍ଣାସା ଲୋକନାଥ’ ବୋଲି ସ୍ଥାନାୟ କାବେ
କୁହାୟାଇଛି । ମାତ୍ର ଦୁଇମାସ ମଧ୍ୟରେ ମନିରିର ନିର୍ମାଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ମଧ୍ୟରାଗ ପଥର ଶିଖାମାନେ
ମନିର ଦେହରେ କିଶେଷ କୁକାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲାଗଲ କାମ
କିପିଯାଇ ନଥିଲେ । ମନିର କାହାରେ କେବେଳ ଭାବର୍ଯ୍ୟ

ନିଶ୍ଚରଥଙ୍କ ମୀରିଶିକ୍ଷା

ଦଶରଥଙ୍କୁ ଧରିନାଲେ ଏବଂ କନ୍ତଳେ, ମହାରାଜ ଆପଣ
ବରପକ୍ଷ ମୁଖ୍ୟ । ତେଣୁ ଆପଣ ମୋ ଠାରୁ ଜେଣ୍ଟ ।
ଏହଳି ପରିସ୍ଥିତି ଆପଣ ମୋର ପାଦ ଛୁଟିବା ଅନୁଭିତ । ଏହାଶୁଣି ରାଜା ଦଶରଥ କହିଲେ, ମହାରାଜ ! ଆପଣ ଦାତା । କନ୍ୟାବାନ
କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯାଇବୁ, ଆପଣ ଦାନରୁଷପ ଦେଉଥିବା କନ୍ୟାକୁ ନେବା ଲାଗି ଆଣିଛି । ଏଥର ଆପଣ କୁହୁଣ୍ଡି, ଦାତା ଏବଂ ଯାଇବୁ
ମଧ୍ୟେ ବଡ଼ କିମ୍ବ ？ ଏକଥା ଶୁଣି ରାଜା କନକଙ୍କା ଅଞ୍ଚିତ ଅଶ୍ଵ ଧରିପଡ଼ିଲା । ସେ କହିଲେ ଦଶରଥଙ୍କ ଜଳ ପରିବାରରେ କନ୍ୟାବାନ
ବିବାହ ମୁଁ ଲାଭ୍ୟାତ । ମନୋର ଦିନ୍ୟା ଲାଭ୍ୟାରେ ଯିବା ଥାଅଛି, କିନ୍ତୁ ମନ୍ୟେବୁ ଯିବାରେ ଲାଭ୍ୟାରେ ଲାଭ୍ୟା ନ ଥାଏ ।

||||| ଭଲମୟ ବାଣୀ |||||

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗାତ୍ରରେ ଅତିବହି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ପଦେ ଲୋକଙ୍କିଟି – “ପ୍ରାଣର ଭଲ ମନ ବାଣୀ ମରନ କାଳେ ଦୟା ଜାଣି । ଉତ୍ତରକାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଞ୍ଜନଙ୍କୁ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ଆମେ କର୍ମ କରି ଗଲିବା ପଳକୁ ଆଶା ରଖିବା ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରସାଦ ଆହୁତି ଅଧ୍ୟଥା କାହାଙ୍କି କିଏ କର୍ମ କରିବ ଯଦି ପଳ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ । ହରଣ କରି କରି ଭାଗ ପଳ ଶୂନ୍ୟ ଯଦି ଶୂନ୍ୟ ପାଇବା କିମ୍ବା କାହାଙ୍କି ସେ କାମରେ ଲାଗିବ । ଏକବେଳେ ଶୂନ୍ୟଙ୍କୁ ଯଦି ଏକ ହେବ କିଏ କାହାଙ୍କି ପରିଶ୍ରୀଳ କରି ଶୂନ୍ୟ । ଶୂନ୍ୟ ଯଦି ଶୂନ୍ୟ ଫେରିଲେ ଶୂନ୍ୟ ତେବେ କିମ୍ବା କାହାଙ୍କି ଫେରିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠି କିଛି ମିଳିବାର ଆଶା ନାହିଁ ଲୋକ ସେଠାରେ କାହାଙ୍କି ସମୟ ବିନିଯୋଗ କରିବ । ଲୋକ ଘର ଦ୍ୱାରା ଭୂମି ବିଲା ସା କୁ ପ୍ରକାଶିତ ସମାଜ ସେବାରେ ମନ ଧ୍ୟାନ ନିର୍ମିତ କରି ସାଥୀ ଜୀବନ ବିଦେଶ ଦେଶଙ୍କିଟି କେବଳ ଫୁଲ ମାଳ ଆର ତଳି ସେ ପାଇନାହାନ୍ତି କରିବ ବେଳେ ବେଳେ ବହେ ଶାରୀ ଚପଳମାନ କି ଖାଲାଇଛି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏକିତି କୌଣସି ଜୀବନ୍ ନାହିଁ ଯେ ଶହେରୁ ଶହେ ଜଣା ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ । ପ୍ରଦେଶକ ଜାମାରେ ଆଶା ଭାଗ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ ଆଥାତ୍ କୋଡ଼ିର ଭାଗ ଲୋକ ଅସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ ହେବେ । ଭାଗମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକିତି କିଛି ପରାମା ଯଦିରେ । ଫଳରେ ନିର୍ମିତ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାକାଇଇ ମୁଣ୍ଡ ଯଦିରେ । କର୍ମମାନ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦେଶର ଶାଶ୍ଵତ ନିଜ ଦଳର ଲୋକ ନିଜ ଦେଶର ସୌନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାବିତୁଥୁ ହେବା ପରିଚିତ ହୋଇଛି । ଭଲ ମଣିଷଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଆବିର ସମାଜରେ ବହୁତ କମ । ମୁଣ୍ଡ, ଦୂର୍ଦ୍ଵିଖେତ୍ର ଭ୍ରମିତାରୀ, ମୁଣ୍ଡାସ ଅନନ୍ତରେ ଥିବା ଲୋକ ଆଜିର ସମାଜରେ ପୂଜ୍ୟ । ଏ ସମାଜ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ସମାଜନ ଦେଇଛି ଯେତ୍ରମ୍ଭାବେ ଦିନରେ ଲେଖନ ହେଲାକିମ୍ବିତି ଥର୍ମ ଏବଂ କାହିଁ ମନରେ କିମ୍ବିଲେ ଆମମନ୍ ଦିଲାପ ନବିନ୍ଦିତ ।

